

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6624/2551

บริษัทคาร์โก้แอนด์ลิมิเตด แบงก์ค็อก จำกัด โจทก์ กรมสรรพากร กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ร.ฎ.กร มาตรา 79/3, ป.ร.ฎ.กร มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ไม้ที่โจทก์นำเข้าเป็นไม้แปรรูป การที่กรมศุลกากรกำหนดราคาไม้ที่โจทก์นำเข้าเพื่อเรียกเก็บอากรขาเข้าที่ราคา 10,000 บาท ถึง 11,000 บาทต่อลูกบาศก์เมตร โดยอาศัยราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยสำหรับไม้แปรรูปตามประกาศอธิบดีกรมศุลกากร ซึ่งออกตามความในมาตรา 9 แห่ง พ.ร.ก.พิกัตอัตราศุลกากร พ.ศ.2530 จึงเป็นการกำหนดราคาไม้แปรรูปที่โจทก์นำเข้าโดยชอบด้วยกฎหมาย เมื่อโจทก์นำไม้แปรรูปดังกล่าวไปขายภายหลังในราคาต่ำกว่าราคาดังกล่าวและพิสูจน์ไม่ได้ว่าราคาที่ต่ำกว่านั้นเป็นราคาตลาดในขณะที่ขาย จึงเป็นการขายต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ราคาไม้แปรรูปที่โจทก์ขาย จึงไม่อาจถือเป็นมูลค่าของฐานภาษีในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตาม ป.ร.ฎ.กร มาตรา 79/3 (1) ได้ มูลค่าของฐานภาษีในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มต้องถือตามราคาตลาดของไม้แปรรูปในวันที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น คือวันที่มีการส่งมอบไม้แปรรูปให้แก่ผู้ซื้อตาม ป.ร.ฎ.กร มาตรา 78 (1) ที่เจ้าพนักงานประเมินใช้ราคาไม้แปรรูปของกรมศุลกากรดังกล่าวเป็นราคาตลาดในการกำหนดมูลค่าของฐานภาษีของไม้แปรรูปที่โจทก์ขายไปนั้นนับว่าเป็นคุณแก่โจทก์ เพราะราคาต้นทุนซึ่งย่อมต่ำกว่าราคาที่ขาย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนการประเมินและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ กับให้จำเลยทั้งสี่คืนเงินค่าภาษีมูลค่าเพิ่มที่โจทก์ชำระไว้เกินเป็นเงิน 5,379,779.15 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี คำนวณจากต้นเงิน 5,379,779.15 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยทั้งสี่ให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลภาษีอากรกลาง พิพากษายกฟ้อง ให้โจทก์ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนจำเลยทั้งสี่ โดยกำหนดค่าทนายความ 10,000 บาท โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาตามอุทธรณ์ของโจทก์มีว่าการประเมินของเจ้าพนักงานประเมินและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โจทก์อุทธรณ์ว่า การที่เจ้าพนักงานประเมินนำราคาไม้แปรรูปที่กรมศุลกากรกำหนดเพื่อเรียกเก็บอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรจากโจทก์มาเป็นราคาตลาดในการประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับไม้ที่โจทก์นำเข้าและขายไปนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะไม้ที่โจทก์นำเข้าและขายไปนั้นเป็นไม้ที่ยังมิได้แปรรูปและราคาไม้ที่โจทก์ขายนั้นเป็นราคาตลาดที่แท้จริง เห็นว่า ตามใบขนสินค้าขาเข้า ระบุไว้ชัดเจนว่าไม้ที่โจทก์นำเข้าเป็นไม้แปรรูป ที่โจทก์อ้างภาพถ่ายไม้ รวม 5 ภาพ เพื่อแสดงว่าไม้ที่โจทก์นำเข้ามิได้เป็นไม้แปรรูป เพราะเป็นเพียงไม้ตัดเป็นแผ่น ยังไม่สามารถใช้งานได้นั้น ภาพถ่ายดังกล่าวมิได้ระบุวันเดือนปีที่ถ่ายภาพและนายสมชายพยานโจทก์ก็เบิกความรับว่า ภาพถ่ายดังกล่าวไม่เคยส่งให้แก่เจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานพิจารณาอุทธรณ์ ฉะนั้น ภาพถ่ายดังกล่าวจึงไม่อาจหักล้างใบขนสินค้าขาเข้าที่ระบุไว้ชัดเจนว่า ไม้ที่โจทก์นำเข้าเป็นไม้แปรรูป การที่กรมศุลกากรกำหนดประเภทไม้ที่โจทก์นำเข้าว่าเป็นไม้แปรรูปจึงเป็นการถูกต้อง เมื่อไม้ที่โจทก์นำเข้าเป็นไม้แปรรูป การที่กรมศุลกากร

กำหนดราคาไม้ที่โจทก์นำเข้าเพื่อเรียกเก็บอากรขาเข้าที่ราคา 10,000 บาท ถึง 11,000 บาทต่อลูกบาศก์เมตร โดยอาศัยราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยสำหรับไม้แปรรูปตามประกาศอธิบดีกรมศุลกากร ซึ่งออกตามความใน มาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.2530 จึงเป็นการกำหนดราคาไม้แปรรูปที่โจทก์นำเข้าโดยชอบด้วยกฎหมาย เมื่อโจทก์นำไม้แปรรูปดังกล่าวไปขายภายหลังในราคาต่ำกว่าราคาดังกล่าว และพิสูจน์ไม่ได้ว่าราคาที่ต่ำกว่านั้นเป็นราคาตลาด ในขณะที่ขายจึงเป็นการขายต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ราคาไม้แปรรูปที่โจทก์ขายจึงไม่อาจถือเป็นมูลค่าของฐานภาษีในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร มาตรา 79/3 (1) ได้ มูลค่าของฐานภาษีในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มต้องถือตามราคาตลาดของไม้แปรรูปในวันที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น คือวันที่มีการส่งมอบไม้แปรรูปให้แก่ผู้ซื้อตามประมวลรัษฎากร มาตรา 78 (1) โจทก์นำสืบว่า ราคาไม้แปรรูปที่โจทก์ขายไปนั้นเป็นราคาตลาดเมื่อเปรียบเทียบกับราคาขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ แต่ราคาไม้แปรรูปขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ก็เป็นราคาไม้แปรรูปต่างชนิดและต่างเวลากับไม้แปรรูปที่โจทก์ขายไปนั้น จึงไม่อาจนำราคาดังกล่าวมาเป็นราคาตลาดของไม้แปรรูปที่โจทก์ขายไปได้ การที่เจ้าพนักงานประเมินใช้ราคาไม้แปรรูปของกรมศุลกากรดังกล่าวมาแล้วเป็นราคาตลาดในการกำหนดมูลค่าของฐานภาษีของไม้แปรรูปที่โจทก์ขายไปนั้น นับว่าเป็นคุณแก่โจทก์ เพราะเป็นราคาต้นทุนของไม้ที่โจทก์ขายไป ย่อมจะต่ำกว่าราคาที่โจทก์ขายไป ฉะนั้น การกำหนดราคาขายและประเมินเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของเจ้าพนักงานประเมินและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จึงชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลภาษีอากรกลางพิพากษามานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในศาลชั้นต้นและอุทธรณ์มีเพียงชั้นละ 6,191,915.71 บาท ซึ่งจะต้องเสียค่าขึ้นศาลชั้นละ 154,797.50 บาท จึงให้คืนค่าขึ้นศาลชั้นต้นและชั้นอุทธรณ์ส่วนที่เสียเกินมา 90,405 บาท แก่โจทก์ พิพากษายืน ให้คืนค่าขึ้นศาลชั้นต้นและชั้นอุทธรณ์เฉพาะส่วนที่เสียเกินมาแก่โจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

องค์คณะ

ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม · ธีระวัฒน์ ภัทรานวัช · ชาลี ทัพภวิมล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6624/2551>